Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	8CoP/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5911207298
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2014:5911207298.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: M. N., rod. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. č. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. U. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. U., toho času bytom U., A. M.. X, proti odporkyni: B. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., ul. H. Q.. XXXX/XA, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29. januára 2014, č. k. 3P/87/2011-136, takto

r o z h o d o l :

rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom

v časti o určení povinnosti odporkyne prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 26 eur mesačne v období od 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012, vždy do každého 10.-teho dňa v mesiaci vopred p o t v r d z u j e ,

v časti o určení povinnosti odporkyne prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 76 eur mesačne v období od 16. 01. 2012 do 01. 11. 2013 vždy do každého 10.-teho dňa v mesiaci vopred m e n í tak, že odporkyňa j e p o v i n n á prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 50 eur mesačne počnúc od 16. 01. 2012 do 23. 02. 2013 k rukám navrhovateľky vždy do každého 10.-teho dňa v mesiaci vopred.

Zameškané výživné za obdobie od 28. 11. 2011 do 23. 02. 2013 je odporkyňa p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke v sume 312 eur, a to v splátkach po 26 eur mesačne splatných vždy k 10.-temu dňu mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky z a m i e t a .

Tento rozsudok nahrádza uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 3P/87/2011-48 zo dňa 09. 02. 2012.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok rozsudkom zo dňa 29. 01. 2014, č. k. 3P/87/2011-136, odporkyni uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 26 eur mesačne v období od 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012 a vo výške 76 eur mesačne v období od 16. 01. 2012 do 01. 11. 2013, vždy do každého 10. dňa v mesiaci vopred. Zameškané výživné za obdobie od 28. 11. 2011 do 01. 11. 2013

vo výške 1.104,67 eur zaviazal uhradiť odporkyňu navrhovateľke v splátkach vo výške 50 eur mesačne splatných do 10.dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy, pod sankciou straty výhody splátok. V ostatnej časti súd návrh zamietol. Rozsudok nahrádza uznesenie okresného súdu č. k. 3P/87/2011-48 zo dňa 09. 02. 2012. Navrhovateľke náhradu trov pôvodného konania ani konania o obnove nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa obrátila na súd s návrhom na určenie výživného voči odporkyni počnúc dňom 28. 11. 2011 (dňom podania návrhu) do 01. 11. 2013 vo výške 76 eur mesačne, t. j. za obdobie cca 2 rokov. Súd mal preukázané, že počas celého tohto obdobia navrhovateľka bola študentkou Katolíckej univerzity v Ružomberku, Pedagogickej fakulty, dennou formou štúdia - trojročné bakalárske štúdium, teda pripravovala sa štúdiom na svoje budúce povolanie s tým, že zákonná vyživovacia povinnosť odporkyne voči navrhovateľke z uvedeného dôvodu trvala. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že navrhovateľka uzavrela manželstvo dňa XX. XX. XXXX . s A. W. N. a dňa 24. 03. 2013 sa jej narodila dcéra K. V. N.. Manžel odporkyne však bol takisto študentom denného štúdia vysokej školy v období do 13. 09. 2013, kedy toto štúdium skončil a následne od 04. 11. 2013 sa zamestnal v pracovnom pomere na plný pracovný úväzok. V tejto súvislosti súd konštatoval, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi má prednosť pred vyživovacou povinnosťou rodičov k dieťaťu, ktoré uzatvorilo manželstvo, podmienkou však je, pokiaľ manžel je schopný túto vyživovaciu povinnosť si plniť. Súdom bolo zistené, že manžel odporkyne nebol schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke, nakoľko sám bol študentom denného štúdia na vysokej škole a teda nemal možnosť sa zamestnať na plný pracovný úväzok k čomu došlo až po skončení štúdia manželom navrhovateľky konkrétne dňa 04. 11. 2013. Práve tu je evidentná podporná funkcia výživného rodiča vo vzťahu k výživnému medzi manželmi.

Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti súd vychádzal zo zákonných kritérií a to schopností, možností a majetkových pomerov na strane povinného a odôvodnených potrieb na strane oprávneného, keď tieto jednotlivé kritériá súd posudzoval s prihliadnutím k zmene v pomeroch účastníkov konania počas obdobia od 28. 11. 2011 do 01. 11. 2013, za ktoré je výživné v tomto konaní uplatňované.

V období od 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012 súd mal preukázané, že odporkyňa bola nezamestnaná, evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor sociálnych vecí a rodiny a dávky v hmotnej núdzi, ani dávku v nezamestnanosti nepoberala. V tomto období odporkyňa dosahovala len príjem z brigádnickej činnosti a to u zamestnávateľa ppd Marketing+, s. r. o., Bratislava (november 2011 čistý príjem 33,43 eur, december 2011 čistý príjem vo výške 44,36 eur) a u zamestnávateľa COOP Jednota Liptovský Mikuláš (čistý príjem za mesiac október 2011 vo výške 31,68 eur, za mesiac september 2011 vo výške 72,99 eur a za mesiac august 2011 vo výške 28,23 eur). Tieto zárobkové možnosti odporkyne neumožňovali prispievať na výživu navrhovateľky vo vyššom rozsahu ako je minimálne výživné v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), t. j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (v danom čase 26 eur) mesačne, hoci výška nákladov na zabezpečovanie odôvodnených potrieb navrhovateľky bola vysoká s poukazom na vysokoškolské štúdium navrhovateľky a výdavky s tým spojené (rôzne poplatky v škole, poplatky za učebnice) ako aj výdavky na uspokojovanie základných životných potrieb. V tejto súvislosti poukázal na výdavok za bývanie, nájomné za byt vo A. M.. X, U. vo výške 200 eur mesačne uhrádzané v období od 06. 10. 2011 do 10. 02. 2013 ako aj na výdavky na stravu, hygienické potreby, komunálny odpad. Následne v období od 16. 01. 2012 došlo k zmene v zárobkových možnostiach odporkyne, keďže uvedeným dňom sa zamestnala u zamestnávateľa Detský domov, Kalvárska 35, Ružomberok, kde dosahovala priemerný čistý mesačný zárobok za obdobie od januára do decembra roku 2012 vo výške 396,16 eur a za obdobie od januára do októbra 2013 priemerný čistý mesačný zárobok vo výške 472,07 eur, pričom tento príjem umožňoval odporkyni prispievať na výživu navrhovateľky vo výške 76 eur mesačne ako požadovala, pričom boli zohľadnené výdavky odporkyne na uspokojovanie základných životných potrieb predovšetkým výdavky na bývanie v prenajatom byte H. Q. XXXX/XA, U. - nájomné, záloha pre SSE a. s., SPP a. s., poplatok za komunálny odpad a s výživou plnoletého syna M. O., ktorý nastúpil na vysokoškolské štúdium bakalárske dennou formou na Žilinskej univerzite v Žiline, Fakulte prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov, kde bolo potrebné uhrádzať výdavky na cestovné, ubytovanie, stravovanie a ďalšie výdavky spojené s týmto vysokoškolským štúdiom. Za potrebné v tejto súvislosti poukázal tiež na skutočnosť, že M. O. rovnako ako navrhovateľka sú osoby ťažko zdravotne postihnuté s mierou funkčnej poruchy 50 %, z čoho vyplýva, že im je obom vyplácaný z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok kompenzačný príspevok vo výške cca 18 eur mesačne, pričom obaja vynakladajú

výdavky na liečbu formou zakupovania liečiv. K nárastu príjmu u odporkyne došlo v roku 2013, čo sa odrazilo reálnym rozdielom v priemernom čistom mesačnom zárobku za rok 2012 a priemernom čistom mesačnom zárobku za obdobie od januára do októbra 2013 vo výške cca 76 eur. Na druhej strane však súd zistil nárast príjmu aj u navrhovateľky a to v období od 01. 03. 2013 do 30. 06. 2013, kedy jej bolo priznané sociálne štipendium Katolíckou univerzitou v Ružomberku, rektorom vo výške 225 eur mesačne a následne od 01. 07. 2013 vo výške 180 eur mesačne až do prerušenia štúdia na Katolíckej univerzite v Ružomberku dňa 20. 11. 2013. Zároveň v nadväznosti na narodenie mal. dcéry navrhovateľke dňom 24. 03. 2013 vznikol nárok na rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur mesačne, prídavok na toto dieťa, taktiež navrhovateľka a jej manžel poberali prídavok na dieťa. Tento zvýšený príjem u odporkyne však bol vyvážený aj zvýšenými výdavkami predovšetkým na bývanie rodiny a to v prenajatom byte v D., kde výška nájomného predstavovala sumu 350 eur mesačne za obdobie od 11. 02. 2013 do 26. 11. 2013, pričom vyúčtovanie nedoplatku za energie bolo v celkovej výške 800 eur mesačne, taktiež bolo potrebné uhradiť výdavok na televíziu vo výške 14,99 eur od 11. 02. 2013 do 26. 11. 2013, za internet vo výške 10 eur mesačne od 11. 02. 2013 do 26. 11. 2013, výdavky za mobilný telefón, cestovné do školy, k lekárovi, výdavky súvisiace so štúdiom, náklady na stravu, hygienické potreby a to v adekvátnom podiele pripadajúcom na navrhovateľku, keďže v spoločnej domácnosti v prenajatom byte žila navrhovateľka so svojím manželom a mal. dcérou a vyživovacia povinnosť odporkyne bola daná len voči navrhovateľke. Súd nezistil vynakladanie nákladov u navrhovateľky v neprimeranej výške. Momentom zamestnania sa manžela navrhovateľky dňom 04. 11. 2013 nastupuje vyživovacia povinnosť manžela voči navrhovateľke, ktorá má prednosť pred vyživovacou povinnosťou odporkyne k navrhovateľke, keďže manžel navrhovateľky je už schopný túto svoju vyživovaciu povinnosť plniť. Pokiaľ navrhovateľka žiadala priznať nárok na výživné voči odporkyni len do 01. 11. 2013, pričom manžel sa zamestnal až dňom 04. 11. 2013, súd konštatoval, že nemohol priznať navrhovateľke viac ako žiadala, nakoľko bol viazaný jej návrhom.

Vzhľadom na zákonné kritériá je podľa súdu v období od 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012 primeraná zákonným kritériám výška výživného 26 eur mesačne a v období od 16. 01. 2012 do 01. 11. 2013 výška výživného 76 eur mesačne. V časti prevyšujúcej sumu 26 eur mesačne za obdobie od 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012 preto návrh zamietol ako nedôvodný.

Ďalej uviedol, že podľa vyjadrenia odporkyne táto prispievala na výživu navrhovateľky počnúc dňom 28. 11. 2011 až do decembra 2013 v sume 26 eur mesačne, t. z. 52 eur bolo uhradené nad rámec súdom určeného výživného, ktorá suma bude odpočítaná zo sumy zameškaného výživného za obdobie od 28. 11. 2011 do 01. 11. 2013 vyčísleného v celkovej výške 1.104,67 eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou výživného, ktorá mala byť uhradená v zmysle rozhodnutia súdu vo výške 1.758,13 eur a sumy, ktorá bola uhradená odporkyňou navrhovateľke vo výške 601,46 eur za predmetné obdobie a sumy 52 eur za obdobie nad rámec určeného výživného. Súd povolil odporkyni uhradiť navrhovateľke zameškané výživné v tejto výške v splátkach vo výške 50 eur mesačne splatných vždy do 10.dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod sankciou straty výhody splátok s poukazom na ustanovenie § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a s prihliadnutím k vyššie popísaným pomerom na strane účastníkov konania.

V zmysle § 235 ods. 3 O. s. p. súd rozhodol o náhrade pôvodného konania ako aj konania o obnove tak, že navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná, keďže súd vyhovel jej návrhu na určenie vyživovacej povinnosti voči odporkyni a patrilo by jej právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p., náhradu trov konania nepriznal, keďže navrhovateľka ani v pôvodnom konaní ani v konaní o obnove si náhradu trov konania neuplatnila.

S poukazom na ust. § 235 ods. 2 O. s. p., keďže došlo k zmene napadnutého rozhodnutia, t. j. uznesenia tunajšieho súdu č. k. 3P/87/2011-48 zo dňa 09. 02. 2012, tento rozsudok nahrádza pôvodné rozhodnutie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala odvolanie odporkyňa. Navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Uvádzala, že súd pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti pre plnoleté dieťa nevychádzal zo zákonných kritérií a to schopností a majetkových pomerov a nepreskúmal, čo sa týka sumy vyživovacej povinnosti pre plnoleté dieťa. Takú sumu ako si navrhovateľka určila jej súd priznal platiť. Bola toho názoru, že boli uskutočnené prieťahy v súdnom konaní. Pred daným pojednávaním bol tri krát návrh

vzatý späť a to z 200 eur na 124 eur a deň pred pojednávaním znova zástupca navrhovateľky zmenil návrh na 76 eur. Uvádzala, že má nárok sa pripraviť aspoň týždeň pred pojednávaním, čo jej nebolo umožnené. Taktiež si myslí, že bola zaujatosť voči jej osobe sudkyňou.

Dňa 11. 01. 2013 č. k. 9C/6/2013-48 bol podaný návrh na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa. Súd návrh v celom rozsahu zamietol. V tomto konaní plne preukázala, že je zamestnaná a doložila súdu čistý mesačný príjem. Sudca sa vyjadril na súde, že nie je reálne, aby z jej platu (ktorý doložila), bola vyplácaná suma vyššia ako 50 eur mesačne, nakoľko navrhovateľka žiadala vyššiu sumu, a nie ako sudkyňa, ktorá odporkyni schválila platiť navrhovateľke 76 eur mesačne vždy do 10 dňa v mesiaci vopred. Nakoľko bola navrhovateľka neúspešná v tomto konaní, podala 31. 01. 2013 návrh na obnovu konania č. k. 3C/14/2013-25, zo dňa 16. 05. 2013, ktorý povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3P/87/2011 o určenie výživného pre plnoleté dieťa, kde jej bolo rozhodnuté platiť navrhovateľke po 76 eur mesačne v období od 16. 01. 2012 do 01. 11. 2013, vždy do každého 10.-teho dňa v mesiaci vopred. Zameškané výživné za obdobie od 28. 11. 2011 do 01. 11. 2013 vo výške 1.104,67 eur uhradí odporkyňa navrhovateľke v splátkach vo výške 50 eur mesačne splatných do 10.-teho dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy, pod sankciou straty výhody splátok. V tom čase, keď navrhovateľka žiadala výživné prvým rokom odporkyňa dosahovala malý príjem, čo nebolo možné takú sumu platiť ako jej súd schválil,. V tom čase mala aj nevyhnutné finančné náklady spojené s navrhovateľkou a s jej otcom, s ktorým sa odsťahovali spolu z nájomného bytu odo mňa a zanechali jej dlžoby, ktoré ona musela za nich uhradiť, inak by jej nebola predĺžená nájomná zmluva). Taktiež jej zanechali celý byt rozbitý a poškodený. Musela si požičať peniaze od rodičov, aby so synom prežili, kým si našla prácu. Potom bola nútená znížiť mesačné náklady na nájme a to z 210,74 eur na 180,00 eur, aby vyžila so synom, ktorý študuje od roku 2012 na Žilinskej fakulte v Žiline, Fakulta prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov. Teraz študuje v druhom ročníku a štúdiom sa pripravuje na svoje povolanie. Nepoberá sociálne štipendium ako poberala navrhovateľka. Syn je občan s ZŤP. Výživné od otca poberá len 30 eur a ničím iným mu neprispieva a aj to určené výživné mu neplatí pravidelne ako mu to je uložené.

V závere odvolania odporkyňa uviedla, že doposiaľ má dve vyživovacie povinnosti. Nie je reálne platiť navrhovateľke sumu 76 eur, ktorá študovala a bývala v Ružomberku, nakoľko syn študuje v Žiline a náklady spojené štúdiom boli a sú väčšie oproti navrhovateľke a to čo sa týka ubytovania na internáte, platenie internetu doma aj v škole, náklady spojené so štúdiom, stravné, cestovné, ošatenie, a nakoľko je občan so ZŤP aj výdaje na lieky, ktoré mesačne robia 20 eur. Musia jej doteraz vypomáhať jej rodičia. Navrhovateľka mala vyšší príjem o 100 eur ako ona a medzitým sa vydala. Je nenormálne, aby matka živila vydatú dcéru, ktorá má vyšší príjem a vyšší životný štandard. Bola toho názoru, že nebolo spravodlivo rozhodnuté o sume, ktorú musí splácať navrhovateľke.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uvádzala, že tvrdenia odporkyne o jej majetkových pomeroch sú účelové a zavádzajúce. Uvádza len skutočnosti, ktoré sú v jej prospech. Nikde neuvádza skutočnosť, že jej brat bol opakovane na brigáde v zahraničí a taktiež nikde neuvádza stav ročných zúčtovaní za sledované obdobie preddavkov za užívanie bytu. V čase, keď navrhovateľka bývala v spoločnej domácnosti s rodičmi, každoročne bol vyplatený preplatok na úhradách spojených s užívaním bytu. Taktiež odporkyňa neuviedla skutočnosť, že z otca navrhovateľky spravila odporkyňa bezdomovcom a je od 01. 02. 2013 občanom v hmotnej núdze a plnil si svoju vyživovaciu povinnosť podľa jeho možností a to vo výške 30 eur a na jej brata 30 + 10 eur zmeškané výživné.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 a § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v časti potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) a v časti zmenil (§ 220 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Odvolacím súdom zo spisového materiálu bolo zistené, že navrhovateľka sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 28. 11. 2011 domáhala, aby súd uložil odporkyni povinnosť prispievať na jej výživu v rozsahu minimálneho výživného a to mesačne sumou 25,38 eur splatnou vždy do 10. dňa v mesiaci vopred s poukazom na skutočnosť, že žije v spoločnej domácnosti s otcom Ing. U. O. a odporkyňa, ktorá je jej matkou, žije od nich odlúčene od 24. 08. 2011. Ďalej navrhovateľka uviedla, že sa štúdiom pripravuje na svoje povolanie a vyživovaciu povinnosť si plní od 24. 08. 2011 iba otec. Okresný súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 09. 01. 2014 pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že odporkyňa je povinná prispievať na výživu navrhovateľky od 28. 11. 2011 do 01. 11. 2013 po 76 eur mesačne.

V období od 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012 okresný súd mal preukázané, že odporkyňa bola nezamestnaná, evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor sociálnych vecí a rodiny a dávky v hmotnej núdzi, ani dávku v nezamestnanosti nepoberala. V tomto období dosahovala len príjem z brigádnickej činnosti a to u zamestnávateľa ppd Marketing+, s. r. o., Bratislava (november 2011 čistý príjem 33,43 eur, december 2011 čistý príjem vo výške 44,36 eur) a u zamestnávateľa COOP Jednota Liptovský Mikuláš (čistý príjem za mesiac október 2011 vo výške 31,68 eur, za mesiac september 2011 vo výške 72,99 eur a za mesiac august 2011 vo výške 28,23 eur). Následne v období od 16. 01. 2012 došlo k zmene v zárobkových možnostiach odporkyne, keďže uvedeným dňom sa zamestnala u zamestnávateľa Detský domov, Kalvárska 35, Ružomberok, kde dosahovala priemerný čistý mesačný zárobok za obdobie od januára do decembra roku 2012 vo výške 396,16 eur a za obdobie od januára do októbra 2013 priemerný čistý mesačný zárobok vo výške 472,07 eur. Mala výdavky na bývanie v prenajatom byte H. Q. XXXX/XA, U. - nájomné, záloha pre SSE a. s., SPP a.s., poplatok za komunálny odpad a s výživou plnoletého syna M. O., ktorý nastúpil na vysokoškolské štúdium bakalárske dennou formou na Žilinskej univerzite v Žiline, Fakulte prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov, kde bolo potrebné uhrádzať výdavky na cestovné, ubytovanie, stravovanie a ďalšie výdavky spojené s týmto vysokoškolským štúdiom. M. O. rovnako ako navrhovateľka sú osoby ťažko zdravotne postihnuté s mierou funkčnej poruchy 50 %, z čoho vyplýva, že im je obom vyplácaný z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok kompenzačný príspevok vo výške 18,06 eur mesačne, pričom obaja vynakladajú výdavky na liečbu formou zakupovania liečiv. K nárastu príjmu u odporkyne došlo v roku 2013, čo sa odrazilo reálnym rozdielom v priemernom čistom mesačnom zárobku za rok 2012 a priemernom čistom mesačnom zárobku za obdobie od januára do októbra 2013 vo výške cca 76 eur. Na druhej strane však okresný súd zistil nárast príjmu aj u navrhovateľky a to v období od 01. 03. 2013 do 30. 06. 2013, kedy jej bolo priznané sociálne štipendium Katolíckou univerzitou v Ružomberku, rektorom vo výške 225 eur mesačne a následne od 01. 07. 2013 vo výške 180 eur mesačne až do prerušenia štúdia na Katolíckej univerzite v Ružomberku dňa 20. 11. 2013. Zároveň v nadväznosti na narodenie mal. dcéry navrhovateľke dňom 24. 03. 2013 vznikol nárok na rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur mesačne, prídavok na toto dieťa, taktiež navrhovateľka a jej manžel poberali prídavok na dieťa. Bývala v prenajatom byte v D., kde výška nájomného predstavovala sumu 350 eur mesačne za obdobie od 11. 02. 2013 do 26. 11. 2013, pričom vyúčtovanie nedoplatku za energie bolo v celkovej výške 800 eur mesačne, uhrádzala výdavok na televíziu vo výške 14,99 eur od 11. 02. 2013 do 26. 11. 2013, za internet vo výške 10 eur mesačne od 11. 02. 2013 do 26.11.2013, výdavky za mobilný telefón, cestovné do školy, k lekárovi, výdavky súvisiace so štúdiom, náklady na stravu, hygienické potreby. Manžel navrhovateľky sa dňom 04. 11. 2013 zamestnal.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Po takto zistenom skutkovom stave okresným súdom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie odporkyne je čiastočne dôvodné a to pokiaľ okresný súd zaviazal túto platením výživného od 16. 01. 2012 do 01. 11. 2013 vo výške 76 eur mesačne.

Ako bolo preukázané, v uvedenom období mala odporkyňa dve vyživovacie povinnosti, a to k navrhovateľke a k jej bratovi M., študentovi Žilinskej univerzity v Žiline, fakulty prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov. Navrhovateľka ako aj jej brat M. sú osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

Navrhovateľka bola študentkou Katolíckej univerzity v Ružomberku, kde jej výdavky predstavovali 95 eur mesačne (strava, študijné pomôcky a hygiena). V čase od 01. 11. 2011 do februára 2012 bývala s otcom. Poberala príspevok na kompenzáciu v súvislosti so zdravotným postihnutím 18,06 eur mesačne a prídavky na dieťa 23,10 eur. Do 01. 12. 1012 jej otec prispieval výživným 200 eur mesačne (rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/103/2011-149, č. l. 123 spisu), následne od 01. 12. 2012 po 30 eur mesačne (schválený zmier č. k. 7P/131/2012-48 Okresným súdom Ružomberok). Od marca 2012 do 01. 12. 2013 bývala v prenajatom byte v D., kde hradila 350 eur mesačne. Dňa 23. 02. 2013 sa vydala za A. N. a dňa 24. 03. 2013 sa je narodila dcéra K.. Začala poberať rodičovský príspevok 190 eur mesačne, prídavky na maloletú 23,10 eur a od 01. 03. 2013 sociálne štipendium 225 eur mesačne do 30. 06. 2013 a od 01. 07. 2013 180 eur mesačne. Jej manžel bol od 14. 09. 2013 evidovaný na úrade práce a od 04. 11. 2013 sa zamestnal s príjmom cca 500 eur.

Odporkyňa v čase od 02. 09. 2010 do 31. 10. 2011 pracovala na základe dohôd o vykonaní práce a to v mesiacoch 11/-12/ 2010 s príjmom cca 35 eur mesačne, 08/-10/2011 s príjmom 40 eur mesačne. Od 16. 01. 2012 sa zamestnala. Za rok 2012 bol u nej zistený priemerný čistý mesačný príjem 396 eur a za 01/-10/ 2013 vo výške 472 eur. Na syna M. poberala prídavky na dieťa 22,54 eur (rok 2012) a 23,10 eur (rok 2013) + 18,06 eur príspevok na kompenzáciu v súvislosti so zdravotným postihnutím. Otec na neho platí 30 eur mesačne (schválený zmier č. k. 2P/87/2012-168 Okresným súdom Ružomberok, č. l. 123 spisu). Na M. mala výdavky so štúdiom cca 100 eur mesačne a jednorazovo 400 eur za predĺženie štúdia.

Ďalej z dokazovania vykonaného okresným súdom bolo zistené, že príjmy navrhovateľky za rok 2011 boli vo výške 241,16 eur mesačne (18,06 eur kompenzácia, 23,10 eur prídavky, 200 eur výživné otec), za rok 2012 do 01. 12. vo výške 267,16 eur (18,06 eur kompenzácia, 23,10 eur prídavky, 200 eur výživné otec, 26 eur výživné matka) od 01. 12. 2012 do 24. 03. 2013 vo výške 97,16 eur mesačne (18,06 eur kompenzácia, 23,10 eur prídavky, 30 eur výživné otec, 26 eur výživné matka) a od 24. 03. 3013 vo výške 544,26 eur mesačne (18,06 eur kompenzácia, 23,10 eur prídavky, 30 eur výživné otec, 26 eur výživné matka, 194 eur materské dávky, 225 eur sociálne štipendium, 23,10 eur prídavky na maloletú). Priemerný zárobok odporkyne za 10 mesiacov roku 2013 bol vo výške 472 eur mesačne. Od 01. 07. 2013 dostávala navrhovateľka sociálne štipendium 180 eur, jej príjem bol potom 449,26 eur mesačne.

S prihliadnutím na osobné a majetkové pomery oprávnenej (navrhovateľky) a povinnej (odporkyne), keď odporkyňa bola v období od 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012 evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť a príjem navrhovateľky bol vtedy cca 240 eur mesačne, odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu o určení výživného na navrhovateľku vo výške 26 eur mesačne od 18. 11. 2011 do 15. 01. 2011 za vecne správne a v tejto časti rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Pokiaľ sa týka výživného určeného za obdobie 16. 01. 2012 do 01. 11. 2013 vo výške 76 eur mesačne, okresný súd na základe správnych skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver a preto bolo potrebné jeho rozhodnutie zmeniť.

Odvolací súd považoval za primeranú možnostiam a schopnostiam a majetkovým pomerom odporkyne výšku výživného v sume 50 eur mesačne a takto ju určil za obdobie od 16. 01. 2012 do 23. 02. 2013 a vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol. Z dokazovania pred okresným súdom mal za preukázané, že v období od 16. 01. 2012 do 01. 12. 2012 (kedy došlo k zníženiu výživného o strany

otca na 30 eur mesačne) mala navrhovateľka príjem cca 276 eur, priemerný príjem odporkyne bol 396 eur, od 01. 12. 2012 do 23. 02. 2013 mala príjem navrhovateľka 97,16 eur a odporkyňa mala 472 eur mesačne. Dňa 23. 02. 213 sa navrhovateľka vydala a dňa 24. 03. 2013 sa je narodila mal. K.. Vyživovacia povinnosť odporkyne k navrhovateľke dňom kedy táto uzatvorila manželstvo zanikla a nastúpila zákonná vzájomná vyživovacia povinnosť medzi manželmi v zmysle ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine. Od 24. 03. 2013 bol priemerný príjem navrhovateľky 544 eur mesačne, keď táto dostávala aj materské dávky a teda nadobudla schopnosť sa samostatne živiť. Pri rozhodovaní o výške výživného bolo potrebné prihliadnuť aj na to, že sa odporkyňa starala ešte o syna M., kde náklady na jeho štúdium mimo miesta trvalého bydliska presahovali náklady, ktoré mala so štúdiom navrhovateľka v mieste svojho bydliska. V tomto prípade odvolací súd nezohľadnil, že sa odsťahovala vo februári 2012 do prenájmu do vzdialenejšej D., kde platila nájom 350 eur mesačne, keďže nebola žiadnym spôsobom preukázaná nevyhnutnosť takéhoto bývania.

S poukazom na takto určené výživné odvolacím súdom bolo potrebné opätovne rozhodnúť aj o zameškanom výživnom.

Medzi stranami nebolo sporné, že odporkyňa platila na výživnom od 28. 11. 2011 do 12/2013 po 26 eur. Za obdobie 28. 11. 2011 do 15. 01. 2012 mala zaplatiť 52 eur a za obdobie 16. 01. 2012 do 23. 02. 2013 13x 50 eur spolu 702 eur. Podľa zhodných tvrdení účastníkov (č. l. 128 spisu) zaplatila od 20. 11. 2011 do 23. 02. 2013 15x 26 eur, t. j. 390 eur, dlžné výživné za toto obdobie je 312 eur. Takto určenú sumu zameškaného výživného jej odvolací súd povolil platiť po 26 eur mesačne (§160 ods. 1 O. s. p), ktorú iba túto sumu bude platiť počnúc právoplatnosťou rozsudku. Ako ale vyplynulo so zhodných tvrdení, odporkyňa v roku 2013 za 3/-12/ 2013 uhradila ešte 10x 26 eur spolu 260 eur, preto si môže potom túto sumu po dohode s navrhovateľkou započítať na dlžné výživné 312 eur a v takom prípade by bola povinná uhradiť zostatok dlhu 52 eur.

Tento rozsudok nahrádza uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 3P/87/2011-48 zo dňa 09. 02. 2012.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže ani jeden z účastníkov nemal v konaní plný úspech s prihliadnutím aj na skutočnosť, že účastníci si trovy odvolacieho konanie neuplatnili.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.